
1 / 3

Written by தமிழ்நாடு
Friday, 16 July 2010 19:16 -

காப்பீட்டு வழங்க 1990-இல் உச்சநீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க 2004-இல் உச்சநீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. இருப்பினும், இவற்றில் எதையும் மத்திய-மாநில அரசுகள் செயல்படுத்தவில்லை. இந்த அநீதியைக் கண்டித்து, பாதிக்கப்பட்ட போபால் மக்களில் 50 பேர் போபாலில் இருந்து 600 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கும் தில்லிக்கு, கடந்த 2008-ஆம் ஆண்டு பாதயாத்திரை மறைக்கொண்டனர். வழியெங்கும் காரிகை மூலக்கப் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டு தில்லியின் ஜந்தர் மந்தர் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்து, தர்ணா போராட்டம் நடத்தினர். இந்தப் போராட்டத்தில் 11 வயது சிறுவன் மூதல் 82 வயது முதியவர் வரை கலந்து கொண்டனர்.

தூல்சாபாய் எனும் 70 வயது மஃதாட்டியின் குடும்பம், போபால் கொடூரம் நடந்தபோது சிந்தி காலனியில் குடியிருந்து வந்தது. நச்சுவாயுவிலிருந்து எப்படியோ அக்குடும்பம் உயிர் தப்பிய போதிலும், நச்சு வாயுத் தாக்குதலின் கொடூர விளைவுகளை அக்குடும்பத்தில் உள்ள அத்தனை பேரும் சந்தித்தனர். இது மட்டுமின்றி, யூனியன் கார்பைடு ஆலகைக்கு வெளியே கொட்டப்பட்டிருந்த நச்சுக் கழிவுகளால் நஞ்சாகிவிட்ட நிலத்தடி நீரத்தை அவர்கள் குடிக்க வேண்டியிருந்தது.

இதனால் அவரது 14 வயது பேரன் ஆகாஷ் வளர்ச்சியே அடையாமல் குள்ளமாகவே இருக்கிறான். அவரது மரமகள் மாதவிடாய் காலங்களில் அதிக ரத்தப்போக்கால் அவதிக் குள்ளானார். இளைய மகனை காசநோய் தாக்கியது. மற்ற பேரேக் குழந்தைகள் தொடர்ச்சியான மூதுக்குவலி, மச்சுத்திணறல், உடல் பலவீனம் போன்றவற்றால் அவதியுற்றன. தீராத நோயும் வறுமையும் அவரது குடும்பத்தைப் பிடித்தாட்டிய போதிலும், தூல்சாபாய் துவண்டு விடவில்லை. முடமாகிவிட்ட தன் பேரேக் குழந்தையை இடப்பில்லே சூமந்து கொண்டு போராடவோரூடன் இணைந்து கொண்டார். 70 வயது ஆகியும் நீதியை வளையுமா? நோக்கில், போபாலில் இருந்து தில்லி வரை பாதயாத்திரை சனெற 50 பேரூடன் அவரூம் இணைந்து கொண்டார்.

நஞ்சான நிலத்தடி நீரின் கொடும்பையால் மஃளை வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தை, பார்வையற்ற கண்ணோடும் இன்னொரு குழந்தை - என துயரத்தையும்தான் வாழும் தந்தை ஒருவரும் இந்தப் பயணத்தில் கலந்து கொண்டார். தனது தாயாரையும் இரண்டு பேரன்களையும் நச்சு வாயுவைக் குப்பலிகொடுத்து 25 ஆண்டுகளாக நச்சு வாயுவின் பக்கவிளைவுகளோடும் போராடும் சோட்டகோனும் (வயது 67) அவரது மனைவியும், இந்தப் பாதயாத்திரை பாதிக்கப்பட்ட போபால் மக்களுக்கு வற்றியதைத் தேடித் தரும் என்று உறுதியாக நம்பி போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். வயல் வெளிகளிலும் பள்ளிக்கூடங்களின் தாழ்வாரங்களிலும் இரவகைக் கழித்து, மஃளை கட்டங்களாக நடத்தப்பட்ட இந்த நடவடிக்கை, ஜந்தர் மந்தர் பகுதியில் தில்லி போலீசாரால் தடுக்கப்பட்டது. தில்லியில் போராட்டம் நடத்திய போபால் மக்கள் 11 நாட்கள் திஹார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டும் வதகைக்கப்பட்டனர். நாடாளுமன்றத் திருவில் மறியல் செய்ய முயன்ற 12 குழந்தைகள் உள்ளிட்ட 36 பேர் கைது செய்யப்பட்டும் போலீசு நிலையத்தில் வைத்து கண்மூடித் தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர்.

அரசின் பலவீனம் அடக்குமுறைகளைத் தாங்கி, பாதிக்கப்பட்ட போபால் மக்களின் உரிமைகளைக் காக்க பலவீனம் குழைக்கத் தொடர்ந்து போராடி வருகின்றன. சதிநாத் சாரங்கி (வயது 54), கடந்த 23 ஆண்டுகளாக பாதிக்கப்பட்டோர் இயக்கத்தின் ஒருங்கிணைத்துப் போராடி வருகிறார். போபால் மக்களின் போராட்டப் பயணத்தில் பலமுறை அவர் போலீசால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்.

ஆலையின் நச்சுக் கழிவுகளை டிஎ கெமிக் கல்ஸ் அகற்றத் தவேயில்லை என அரசு பரேம் பச்சையது வெளியானதும், அதை எதிர்த்து அரசுக்கெதிரான போராட்டம்; டிஎ கெமிக் கல்சுக்கு ஆதரவாக ரத்தன் டாட்டா கபிதம் எழுதியதையடுத்து டாட்டா நிறுவனங்கள் முன்மறியல், டாட்டா பொருட்களைப் புறக்கணிக்கும் இயக்கம் - என அடுத்தடுத்த போராட்டங்களில் தங்கள் நோய்களைக் கட்டப் பொருட்படுத்தாமல் போபால் மக்கள் போர்க்குணத்தோடு கலந்து கொள்கின்றனர். அண்மையில், இந்திய அரசுகிலுள்ள பிதாம் பீரில் யினியன் கார்பைடு ஆலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நச்சுக் கழிவுகள் தாக்கி தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டதும், அதற்கெதிராக ம.பி. அரசின் மாசு கட்டுப்பாடு வாரிய அலுவலகம் எதிரே அவர்கள் போராடினார்கள். கடந்த ஜூன் 7-ஆம் ததியன்று வழங்கப்பட்ட அநீதியையும் அவமானத்தையும் நிவாரண மோசடிகளையும் எதிர்த்து அவர்கள் போராட்டத்ததைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் நிவாரணப் பிச்சைக்காகப் போராடவில்லை. அரசின் புறக்கணிப்பும் அடக்குமுறையும் தொடர்ந்த போதிலும் அவர்கள் துவண்டுவிடவில்லை. கருணையை எதிர்பார்த்து காத் திருக்கவூமில்லை. அநீதிக்கும் அவமானத்துக்கும் பழிதீர்க்க வேண்டும், இனியும் போபால் போன்ற பரேழிவர்கள் நடக்காமல் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் அவர்களின் போராட்டம் தொடர்கிறது. அவர்களின் நியாயமான போராட்டத்தை, மூதலாளித்துவ பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டமாக, மறுகாலனியாக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டமாக முன்னெடுத்துச் செல்வது ஒன்றுதான், நாம் போபால் மக்களின் போராட்டத்துக்கு காட்டும் உண்மையான ஆதரவாக இருக்க முடியும்.

*சுப்பு